

логіку. Працюють студенти у міні-групі із 5–7 осіб, що змодельовано із реального страхового бізнесу, де стратегічні та оперативні завдання опрацьовуються в робочих групах. Таке поєднання зусиль фахівців дозволяє ефективно та швидко розв'язувати поставлені завдання, приймати ефективні управлінські рішення.

Бізнес-кейси були підготовлені на основі реальних даних страхового ринку та методичних інновацій щодо поєднання можливостей бізнес-моделювання проектів управлінських рішень страхової компанії та наслідків їх реалізації на різних рівнях менеджменту в реальному режимі часу за рахунок детального опрацювання основних бізнес-процесів компанії: управління структурними підрозділами компанії, управління страховим портфелем, формування та розміщення страхових резервів, управління перестраховувальними операціями, формування та розподіл прибутку страховика, оподаткування страхових організацій. Працюючи в міні-групі, студенти мають змогу обмінюватися думками, ділитися знаннями щодо предмету обговорення та, застосувавши метод «мозкового штурму», напрацювати практично спрямовані рішення.

Тренінговий ефект виникає внаслідок поєднання прийняття управлінських рішень і їх наслідків у комплексну систему управління страховиком, що дозволяє знаходити шляхи для оптимізації роботи страхової організації як у зовнішньому, так і внутрішньому бізнес-середовищі.

Такий метод підготовки бакалаврів дозволяє комплексно представити діяльність страхової організації як на макро-рівні, так і на мікро-рівні, як об'єкту управління, виокремити в ньому основні та допоміжні бізнес-процеси та отримати навички їх раціоналізації для досягнення цілей стратегічного розвитку компанії, що створює необхідні передумови для формування відповідних компетенцій в управлінні страховиком і його окремими структурними підрозділами, а також сформувати конкурентні переваги випускників КНЕУ серед загалу випускників ВУЗів. Роботодавці страхового ринку високо цінують здатність молодих фахівців мислити як управлінці, шукати ефективні способи вирішення виробничих питань.

*Біліченко С.П., науковий співробітник
ДУ «Інститут економіки та прогнозування»*

СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНИЙ БІЗНЕС: ІНВЕСТУВАННЯ В ОСВІТУ

Малий і середній бізнес є пріоритетним напрямом розвитку будь-якої держави з перехідною економікою та відображенням процесу демократичних реформ у країні. Питання про необхідність розвитку малих і середніх форм підприємництва у реальній економічній сфері вирішувати значно складніше, ніж може здатися на перший погляд. На підприємництво покладається важливе завдання соціальних і економічних перетворень у розвитку держави. Найважливіша складова цього процесу – забезпечення додаткових робочих місць. Впровадження політики підтримки цього вкрай необхідного економічного сектора покладається на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які є найбільш зацікавленими в розширенні сектора малого бізнесу на території свого регіону або населеного пункту. Це сприяє економічному та соціальному розвитку, насиченості місцевого ринку та задоволенню місцевих споживчих потреб.

Найважливішими формами інвестицій у людину економісти вважають освіту, підготовку на виробництві, медичне обслуговування, міграцію, пошук інформації про ціни і доходи. Освіта і підготовка на виробництві підвищують рівень знань людини, тобто збільшують обсяг людського капіталу [1, с. 68].

Інвестиції в освіту за змістовною ознакою розділяють на формальні і неформальні. Формальні інвестиції — це отримання середньої, спеціальної і вищої освіти, а також отримання іншої освіти, професійна підготовка на виробництві, різні курси, навчання в магістратурі, аспірантурі, докторантурі і ін. Неформальні — це самоосвіта індивіда: читання розвиваючої літератури, вдосконалення в різних видах мистецтва, професійне заняття спортом тощо. При підвищенні рівня освіти ефективність праці працівника зростає в результаті росту продуктивності праці.

Відносини у сфері освіти охоплюють не лише суто педагогічні, пов'язані з навчанням і вихованням, а й відносини управлінські, трудові, фінансові, майнові та ін., що пов'язані із забезпеченням навчання та виховання, діяльністю педагогічного, професорсько-викладацького складу тощо.

Тому необхідно згадати ще одне дуже важливе питання про налагодження діалогу та взаємодії між всіма учасниками освітнього процесу – державою, вищими навчальними закладами, бізнесом, батьками та студентами. З боку держави повинен відбуватися контроль і фінансування освіти, з боку бізнесу повинні вкладатися інвестиції в освіту та надання робочих місць випускникам, з боку батьків і студентів контроль за наданням якісних освітніх послуг тощо [2, с. 56].

Підсумовуючи сказане, можна виділити три аспекти освітньої діяльності, завдяки яким можна істотно підвищити якість вищої освіти завдячуючи вливанню інвестицій. Перший – це якість персоналу, яка може бути гарантована високою академічною кваліфікацією викладачів і наукових співробітників вузів, наявність якісних освітніх програм, що забезпечується поєднанням кваліфікованого викладання й досліджень та їхньою відповідністю суспільному попиту. Другий – якість підготовки студентів (у часи, коли вища освіта стала доступнішою) може запровадитись тільки на шляху диверсифікованості освітніх програм, подолання багатопланового розриву, що існує між рівнями освіти та підвищення ролі механізмів навчально-професійної орієнтації та мотивації молоді. Третій аспект – якість інфраструктури вищих навчальних закладів, включаючи електронне та комп'ютерне обладнання, сучасні бібліотеки та навчальні корпуси, все це може бути забезпечене за рахунок адекватного фінансування, можливого тільки при збереженні державного підходу до вищої освіти як загальнонаціонального пріоритету.

Література

1. Беккер Гэри. Человеческое поведение. Экономический подход. – М.: ГУ ВШЭ, 2003. – С. 50–89.
2. Біліченко С.П. Якість вищої освіти в Україні – наближення до Європейських стандартів // Збірник наукових праць. – Тернопіль: Крок. 2013. – 392 с. – С. 55–57.

Білоног Ю.С.,
асистент кафедри соціології

СОЦІАЛЬНО-ВІДПОВІДАЛЬНА СПІВПРАЦЯ БІЗНЕСУ З УНІВЕРСИТЕТАМИ

У сучасній Україні тема корпоративної соціальної відповідальності стає все популярнішою не тільки серед бізнесової спільноти, але й наукового співтовариства. Огляд останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що науковці загострюють увагу на проблематиці соціальної відповідальності (корпоративної соціальної відповідальності) та її впровадженні в різні сфери життєдіяльності суспільства. Починаючи з 2013 року Центром «Розвиток корпоративної соціальної відповідальності» створено постійно діючу платформу для співпраці та обговорення актуальних проблем між бізнесом та університетами України, що свідчить про необхідність приділяти більше уваги цій проблематиці.

Соціальна відповідальність – це діяльність організації (як бізнесу, так і університетів), спрямована на підтримку сталого розвитку суспільства. Варто зазначити, що дотримання норм соціально-відповідальної діяльності позитивно сприймається суспільством і всіма зацікавленими сторонами, серед яких основними для ВНЗ є: студенти, їх батьки, роботодавці; представники бізнесу, у свою чергу, зацікавлені в якісній підготовці висококваліфікованих кадрів. Спираючись на це, ми можемо говорити про необхідність діалогу між представниками бізнесу та академічною спільнотою, які є взаємовідповідальними один перед одним.

Деякі дослідники, говорячи про соціальну відповідальність університетів, звертають особливу увагу на орієнтацію при підготовці випускників на потреби суспільства (роботодавців, як перших зацікавлених споживачів підготовлених кадрів). Такий підхід передбачає активну співпрацю між університетами та сферою бізнесу з метою узгодження навчальних програм, проведення практик, можливості проведення майстер-класів для студентства, залучення студентів у якості стажерів та консультантів для роботи в компаніях-партнерах.

Вищий навчальний заклад, який реалізує принцип соціально-відповідального партнерства з бізнесом, має виконувати такі функції:

- надання суспільству освітніх послуг, які повністю відтворюють запити сьогодення;
- підготовка висококваліфікованих кадрів з опорою в навчальному процесі на практичну складову, вирішення кейсів, залучення компаній-партнерів для проведення занять;
- постійний моніторинг запитів ринку праці, що тягне за собою переоцінку значення тих чи тих професійних навичок, які постійно змінюються у глобалізованому суспільстві;
- формування в студента корпоративної культури та формування знань про корпоративну соціальну відповідальність, яка сьогодні стає все затребуванішою українськими компаніями.

Таким чином, реалізація соціально-відповідальної співпраці між представниками бізнесу та університетами, зокрема економічними, стає нагальною потребою для підвищення конкурентоспроможності випускників на ринку праці. Означені заходи дозволять не тільки сформувати надійний механізм зворотного зв'язку між бізнес-структурами та освітою, але й створити необхідний базис для розвитку громадянського суспільства.